

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.21. Concilium Hispalense secundum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VII esse apertam. Igitur sub initium Indictionis octavæ, id est, Mense Septembri anno 619. Jerosolymam venit, atque Abate S. Theodosii consentiente Beati Joannis Corpus in illud Monasterium transulit.

Boll. 21. Ap. t. 10. p. 850. Eodem ferme tempore ex hoc Sæculo migravit S. Anastasius Sinaita editis libris celeberrimus, quorum præcipuus est *Hodegos*, seu Regula, ubi Methodus contra Hæreticos, præsertim contra Ace-

Bibl. PP. t. 1. p. 147. p. 293. Auct. Bibl. t. 1. p. 882. Sup. Lib. XXXVI. n. 26 phalos, disputandi traditur. Superfunt etiam ipsius Libri undecim de Considerationibus Anagogicis in Creationem Mundi, Libri quinque Dogmatici de Theologia, & non nulli Sermones. S. Anastasius, de quo hic sermo est, a S. Anastasio Patriarcha Antiocheno, qui annis abhinc viginti nempe anno circiter 598. decesserat, discernendus est.

§. XXI.

Concilium Hispalense Secundum.

70. 5. Conc. p. 1663. In Hispania Concilium Hispali sub Sifibuto Rege 13. Novemb. anno 619. Æra 657. celebratum. Locus Conventus fuit Secretarium Ecclesiæ, quæ Jerosolyma dicebatur, atque Episcopi octo, omnes ex Provincia Bœtica, inter quos S. Isidorus Archiepiscopus Hispalensis eminebat, adfuerunt. Clerici quoque illius Civitatis, & duo Viri Sæculares ex ordine

ordine Illustrissimorum, Sifclius Provin-
 cia Rector, & Suanila Procurator Fisci
 intererant. Hujus Concilii Decreta in
 Actiones tredecim seu Capitula, habita
 materiae ratione, dividuntur; omnia ve-
 ro in tribus Sessionibus confecta. Oc-
 casione causarum particularium Regulæ
 universales traduntur.

Theodulfus Episcopus Malacanus que-
 rebatur, quod tres Episcopi vicini inter-
 tumultus bellicos aliquas Ecclesias suæ
 Diocesis occupassent. His auditis de-
 creverunt Patres; cuilibet Ecclesiæ Ca-
 thedrali omnia illa esse restituenda, quæ-
 cunque ante hostiles incurfus se possedis-
 se probaverit, nec locum esse præscri-
 ptioni, cum bello prohibente Episcopus
 agere non potuerit. Si bellum non ob-
 stet, statutum, ut Præscriptio 30. anno-
 rum secundum Edicta Principum & SS.
 Pontificum Decreta locum habeat, quan-
 do duo Episcopi de possessione minorum
 Ecclesiarum litigabunt. Hæc in Causa
 Fulgentii Astigitani & Honorii Cordu-
 bensis de terminis suarum Ecclesiarum
 disceptantium decreta, & Mandatarii
 missi, qui loca præsentis viderent.

Aliquis Episcopus oculis laborans uni
 Presbytero & Diaconis duobus manum
 imposuerat, & Benedictionem, id est,
 Formulam Ordinationis ab alio Presby-
 tero pronunciari jusserat, credens, se eos

X x 2

rite

Sæculum VII
 A. C. 619.

Act. I.

Act. I.

Act. 5.

Sæculum VII rite ordinasse. Patres declararunt, ejus-
 A.C. 619. modi Ordinationes esse nullas. Nullus

Act. 6.

Act. 7.

**Canones
 Concilii Hi-
 spalensis.**

Episcopus Presbyterum aut Diaconum
 extra Concilium deponere possit, quam-
 vis solus ordinare possit. Presbyteri,
 etiam accedente Mandato Episcopi, Al-
 taria aut Ecclesias consecrare, Presby-
 teros aut Diaconos ordinare, consecra-
 re Virgines, Fidelibus baptizatis, aut ab
 Hæresi conversis manus imponere & ipsis
 Spiritum Sanctum dare, id est, confir-
 mare, Sacrum Chrisma conficere, aut
 baptizatos in fronte ungere, Pœniten-
 tem in Missa publice reconciliare, Epi-
 stolas formatas seu Ecclesiasticas dare, non
 possint. Hæc omnia Episcopis reservan-
 tur. Hodie aliquas ex his Functionibus
 peragendi facultas Presbyteris commu-
 nicata est. Presbyter, præsentem Episco-
 po, non nisi jussus, sequentia faciat:
 non intret in Baptisterium, non baptizet,
 Catechumenum non suscipiat, Pœniten-
 tes non reconciliet, Evcharistiam non
 consecret, non concionetur, Populo Be-
 nedictionem non impertiatur, aut salu-
 tem dicat. Quilibet Episcopus Oeco-
 Chalc. Sup. nomum ex numero Clericorum suorum
 l. XXIII. n. 29 secundum Decreta Concilii Calcedonen-
 sis sibi deligat. Sed prohibetur, ne Cle-
 ricis committatur istud munus, quo præ-
 ditus quodammodo Episcopi Vicarius
 erat, & Jurisdictionis aliquam partem
 capie-

capiebat. Rursus Episcopis prohibetur, ^{Sæculum VII} ne soli Bona Ecclesiæ administrent, ita A. C. 619.
 ut Oeconomum non habeant, qui Administrationis testis sit. Præterea legitur, Laicos a Clericis vestitu fuisse distinctos.

In Provincia Boetica magnus erat Monasteriorum numerus; hinc Episcopi, rogati ab Abbatibus, statuunt, ut nova Monasteria pariter ac antiqua conserventur, & aliqua vel opprimere, vel Bonis suis privare Episcopis non liceat.

Monasteriis Virginum Monachi præsent, ita tamen ut eorum Cellæ a foeminis sint remotæ, & ne quidem in illarum vestibulum intrent, solo Abbate excepto, & illo, qui Sanctimonialibus præpositus est. Uni ceterarum Rectrici loquatur præsentibus tamen duabus, tribusve Sororibus. Raro ad eas invisat, & breve sit colloquium. Probatissimæ vitæ Monachus ex arbitrio Episcopi eligatur, qui fundorum, domorum, ædificiorum, rerumque omnium, quæ foeminis necessariæ sunt, curam gerat; ipsæ vero de Salute animarum suarum sollicitæ sint, solo Dei Servitio occupentur, & operibus manuum, quibus & illud adnumeratur, ut vestimenta Monachorum contexant, qui eas adjuvant.

In hoc Concilium venit aliquis Episcopus Syru sex Secta Acephalorum, qui

X x 3

distin-

Act. 107

Act. 111

Act. 121

Sæculum VII distinctionem Naturarum in Jesu Christo
A. C. 619. negans, Divinitatem passibilem esse affir-
 mabat. Is cum diu Episcoporum Ca-
 tholicorum monitis & Doctrinæ repu-
 gnasset, tandem conversus, & ad eorum
 Communionem admissus est. Hinc fa-
 ctum, ut Patres Concilii Decretis am-
 piam Dissertationem, qua Hæresis illa
 ex Scriptura & Patribus refutatur, sub-
 junxerint. Concilium istud inter Hispa-
 lensia secundum habetur.

A. C. 13.

§. XXII.

Regula S. Isidori.

Tom. 2. Cod. reg. p. 198. **N**ovis Provinciæ Bœticæ Monasteriis,
 de quibus in hoc Concilio mentio fit,
 sine dubio accenseri debet Monasterium
Honorii, cujus emolumento S. Isidorus
 Regulam suam scripsit. Ex ea videmus,
 Virum sanctum in hac arte versatissimum
 fuisse, & vitam Monasticam maximi æsti-
 masse. Præterea ipsius Regula ad intel-
 ligentiam aliarum præsertim S. Benedi-
 cti facit. S. Isidorus constituit, ut Mo-
 nasterium semper sit clausum, & villa a
 Monasterio separata. Fratrum Cellule
 prope Ecclesiam, Cella infirmorum pau-
 lo remotior, hortus intra Monasterii se-
 pta sit. Novitii mensibus tribus in Cel-
 la hospitem probentur. Omnia Bona sua
 vel pauperibus vel Monasterio donent,
 & dato chirographo se in Monasterio per-
 man-

c. 1.

c. 4.